

Máme rádi přírodu

Začaly prázdniny. Desetiletý Vašík už se nemohl dočkat, až bude u babičky na venkově běhat po lese, koupat se v rybníce a tajně chodit na třešně za kostelem. Jenže už když se vlak blížil k cíli jeho cesty, začal Venda tušit, že letos to bude všechno jinak. Stačil jediný pohled z okénka vlaku a chlapec uviděl vedle lesa skládku, u rybníka navezené haldy starých pneumatik a místo zatravněného plácku pod jabloňovou alejí, kde hrával s místními kluky fotbal, na něj zíraly betonové desky, z nichž vykukovala nějaká železa.

Babička už na něj čekala na zastávce pod velkým nápisem „VÍTÁ VÁS ČISTÁ LHOTA“ a Váša si nemohl nevšimnout, že tentokrát se babička neusmívá tak jako jindy. Troufl by si říct, že byla smutná. A měl pravdu. Cestou mu povyprávěla, jak je nazlobená, že jejich vesnička, dříve tak čistá, že reprezentovala svůj název, se pomalu mění ve špinavé místo a nikdo s tím nic nedělá. Vašíkovi to bylo taky líto a slíbil babičce, že spolu určitě něco vymyslí.

Jenže večer už byl po cestě na přemýšlení moc unavený, a tak si vlezl k babičce pod ducho a poslouchal pohádku, kterou mu stařenka vyprávěla: „Za sedmero horami a sedmero lesy, za devatero potoky a

Usnul....., ale pohádka pokračovala i ve snu: „Za sedmero skládkami a sedmero jadernými elektrárnami, za devatero žabinci a devatero betonovými palouky je kus země s názvem ŠPINAVÉ KRÁLOVSTVÍ. Nikdo tam nikoho neposlouchá, nikdo s ničím nepomáhá, nikdo neuklízí, nikdo se nemyje a nikdo ani neví, co je to příroda. Na slovo PŘÍRODA narazila princezna Smraďolina náhodou v jedné tlusté knize, ale vůbec nepochopila, co se to tam o tom záhadném slově psalo. Vždyť i na další straně se to hemžilo samými cizími slovy jako strom, les, tráva, čistý vzduch nebo dokonce pitná voda! Smraďolina vůbec netušila, co by to mohlo být. A tak jednou, když její tatínek král Plesnivec rozhodl, že princezna je už dost velká na vdávání, stanovila si podmínku. Vezme si za muže jedině toho, kdo jí přinese tu neznámou PŘÍRODU nebo alespoň ukáže strom, trávu, čistý vzduch nebo pitnou vodu. Ale ať urození princové jezdili od betonu k betonu, od elektrárny k elektrárně, ať se potápěli v žabinci nebo se vznášeli smogovým oparem až k ozónové díře, nikdo ty divné věci nenašel. A tak princezna Smraďolina zůstala na ocet a ŠPINAVÉ KRÁLOVSTVÍ se pod nánosem špíny už nikomu nepodařilo najít.....“

Ráno se Vašík probudil celý opocení a rozrušený. Hned babičce vyprávěl, co se mu zdálo. A protože to byl chytrý kluk, vymyslel, že pohádku ze snu sepiše a rozdá ji lidem do schráněk, aby viděli, jak to s jejich Čistou Lhotou může jednou dopadnout. Přepsal tam i termín setkání, kde si s lidmi z vesnice rozdají úkoly, kdo bude co dělat, aby se jejich vesnička opět nemusela stydět za to, že její název neodpovídá skutečnosti. Zastavil se i v místní školce, po výtisku dal i na obecní úřad a požádal staršího kamaráda, aby pomocí Facebooku rozšířil tuto zprávu dál.

A protože technika není vždycky jen pro zlost, nýbrž může být i velkým pomocníkem, sdílelo jeho pohádku stále víc a víc lidí. Nejdříve desítky, pak stovky, miliony..... lidé ji začali překládat do cizích jazyků a nakonec celý svět věděl, kde akce za záchranu přírody začala. Zapojil se opravdu každý, kdo měl zdravé ruce, nohy a hlavně!!! ZDRAVÝ ROZUM!!!

A babička? Z třešni za kostelem upekla Vášovi pohádkovou bublaninu, a pak už jen pozorovala vnoučka, jak běhá po lese, koupe se v rybníce nebo hraje s klukama fotbal na zatravněném plácku pod jablonořnou alejí.

Máme rádi přírodu, rok:	
Jméno a příjmení	Jakub Vejvoda
Kategorie	3. (4. ročník)
Adresa bydliště	Hrubý Jeřáb 199 289 32 Oskořinek
Adresa školy	ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA HRUBÝ JEŘÁB 289 32 OSKOŘINEK e-mail: zshjezenik@volny.cz IČO: 780 80 894, tel.: 328 588 848
Název díla	Máme rádi přírodu